

[Alfred Jensen.]

Klasse, og det er forkasteligt at opretholde en lukket Kontoristklasse, som det er saa godt som umuligt at avancere ud af. Den Ordning er i hvert Fald ved Statsbanerne forbundet med en saa lav Aflønning, at man har fundet det hensigtsmæssigt at fastslaa, at Mænd ikke kan faa saadanne Kontoriststillinger.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at det er en komplet Skandale, at dette Princip opretholdes. Jeg tror, det er Generaldirektør Knutzen, der i sin Tid fik knæsat Princippet, at Mænd er uegnede til Kontorarbejde, samtidig med at han fastslog, at Staten var interesseret i at faa Tjenestemændene afskediget ved 65 Aars Alderen, da Samfundet derved tjente Masser af Penge. Det forekommer mig, at Kommissionen havde gjort bedre i at røre ved det første af Generaldirektørens Principper fremfor det sidste. Jeg nærer ikke store Forhaabninger til at faa Tilslutning her i Tinget til min Opfattelse, men det forekommer mig, at Rigsdagen i det mindste maa give Kontoristerne Adgang til Assistentklassen paa samme Betingelser, som er gældende for mandlige Tjenestemænd i 14de, 15de, 16de og 18de Lønningsklasse. Og dernæst vil det være rimeligt, at man faar Adgang til fast Ansættelse som Kontorister, hvilket efter min Mening ogsaa indebærer, at de mandlige Ekstraskrivere, som har arbejdet ved D. S. B. i 15 til 20 Aar, bliver fast ansat.

For det andet er der selve Lønssystemet med lav Begyndelsesløn og senere Alderstillæg. Det er ikke fremmede for at trække mindrebemidlede ind i Statens Tjeneste. Staten har vel nok i daarlige Tider kunnet faa Arbejdskraft i tilstrækkeligt Omfang og har tjent paa den Ordning, fordi Hensynet til Arbejdsløn under Sygdom og Udsigt til Pension har faaet Folk til at tage Arbejde, men de har ofte lidt under denne Urimelighed. Jeg kender til det, fordi jeg selv kommer fra et saadant Hjem og ved, hvad det vil sige. Lønnen er utilstrækkelig i de første Aar, og først paa det Tidspunkt, hvor Børnene er taget fra Hjemmet, opnaar Tjenestemanden en Løn, som er tilstrækkelig til at forsørge en Familie. I de gode Tider er der ingen, der ønsker at gaa ind i Tjenestemandstillingen, selv om de ser Fordelene, og det er vel ogsaa en af Aarsagerne til, at vi faar et Tjenestemandsforslag af en Beskaffenhed som det, vi behandler her i Dag.

I en Tid som den, vi lever i, hvor man er enig om, at Arbejdsløsheden skal afskaffes, at alle Kræfter skal sættes i Gang, er

det efter min Opfattelse urimeligt at opretholde et saadant Lønssystem med Alderstillæg. Begyndelsesløningerne maa hæves op til Slutløningerne, saaledes at der ydes samme Løn for samme Arbejde, enten man er 20 eller 50 Aar. For at forebygge Misforstaaelse vil jeg gerne fremhæve, at det ikke er ensbetydende med, at vi ønsker, alle skal have samme Løn, vi er Tilhængere af, at der i Henhold til Kvalifikationer opretholdes forskellige Lønklasser. Vi er tillige Modstandere af, at Alder, ægteskabelig Stilling, Forsørgelsespligt skal begrunde en Forskel i Lønningerne. Derfor har vi ogsaa stillet Forslag om, at Reguleringstillægget skal være ens for gifte, ugifte og samgifte Tjenestemænd. Jeg skal villig indrømme, at det Forslag, der ligger her paa Bordet, indeholder en Forbedring i Sammenligning med den gældende Ordning, men det er ikke tilstrækkeligt, og der kommer ikke Ro om denne Ordning, før der fremskaffes en tilfredsstillende Løsning, og denne tilfredsstillende Løsning kan kun være en Slettelse af disse Skel.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen var meget fortørnet over, at jeg havde tilladt mig at svare paa en Henvendelse til samtlige Partier. I den Udstrækning, jeg har haft Tid dertil, har jeg svaret paa alle de Henvendelser, der kommer til mig, og jeg beklager blot, at jeg ikke har haft Tid til at svare paa alt det, der er sendt til mig, og jeg beder om Undskyldning herigennem. Jeg betragter det som en Udhøflighed, naar man ikke svarer. Naar jeg tog mig Tid til at svare i dette bestemte Tilfælde, her er fremdraget, er det, fordi der efter min Formening er et helt urimeligt Forhold i den Ordning af Reguleringstillæggene, der er gennemført, og jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at faa Ende paa det. Jeg betragter det som afgjort, at vi ikke kan have Reguleringsordningen staaende, som den er foreslaaet her, og derfor har jeg animeret de Kræfter uden for Rigsdagen og Lønningskommissionen, som vilde være behjælpelige med at faa gennemført en saadan Ændring af disse Bestemmelser. Jeg kan nok forstaa, at det ærede Medlem er noget skuffet over, at han ikke har været i samme Situation, at han kunde skrive ud. Det berettiger hans Partifællers Stilling i Kommissionen nemlig ikke til.

Som Begrundelse for, hvorfor jeg mener, der maa en Ændring til, skal jeg nævne et enkelt Eksempel. En ugift Tjenestemand, en Kvinde, der har en Lejlighed og har et Barn, har gennem flere Aar faaet det fulde Reguleringstillæg. Da Barnet bliver 18 Aar,